

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

En meget kort bemærkning.

Jeg vil gerne spørge fru Line Barfod: Hvis fru Line Barfod ikke ved, hvem der er de svage grupper, som fru Line Barfod og Enhedslisten vil hjælpe, men først skal have en borgerlig regering til at analysere, hvem de egentlig er, hvad i himlens navn sidder fru Line Barfod så i Folketinget for?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ved ganske meget om, hvem jeg vil hjælpe. Jeg har mødt mange af dem, før jeg kom herind, og det er sådan set grunden til, at jeg sidder her. Mange af dem, jeg har mødt, har netop store problemer, fordi de har for få penge.

Jeg vil gerne være med til at sikre, at de får flere penge. Men det kræver, at der er et flertal herinde, og for at få det flertal er det åbenbart ikke nok, at Enhedslisten kommer og siger, hvad vore erfaringer er om, hvem der er de økonomisk dårligst stillede. Derfor var ideen, at hvis nu regeringens selv lavede en undersøgelse af, hvem der har for få penge her i samfundet, kunne det jo være, at regeringen nåede frem til, at det ikke er de virksomhedsejere, man har delt så mange milliarder ud til, men at det faktisk er pensionister, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og en række andre på overførselsindkomster, der har allermost brug for penge.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger til statsministerens besvarelse og også kommentere de synspunkter, som jeg kom frem med i ordførrunden for efterhånden nogen tid siden.

For det første vil jeg godt hæfte mig ved, at statsministeren i sin besvarelse gjorde meget ud af over for ordførerne, også undertegnede, at lægge vægt på, at regeringen nu vil indlede forhandlinger med Folketingets partier med henblik på at skabe et nyt og bredt forlig om folkeskolen. Det vil jeg over for statsministeren, som jeg tidligere i debatten gjorde over for hr. Jens Rohde, hilse velkommen, idet jeg dog vil tilføje, at jeg kun gør det, fordi man efterhånden må lære at være lidt nøjsom på det område.

Jeg havde egentlig forventet for tid tilbage, at regeringen faktisk ville have overholdt folkeskoleforliget, og derfor vil jeg nu i dag nøjes med at hilse det velkommen, at man dog trods alt vil indlede forhandlinger med henblik på at skabe

et nyt forlig om folkeskolen. Jeg hilser det velkommen, men det er ud fra en nøjsomhedsbetragtning, vil jeg godt understrege, for jeg selv og Kristeligt Folkeparti med flere partier havde altså forventet, at regeringen dog ville stå ved det forlig, der blev indgået i 1993, og som faktisk har ført til, som jeg nævnte i min ordførertale, at bl.a. Venstre og Kristeligt Folkeparti har kunnet sige nej til ting, som andre forligspartier faktisk ville gennemføre, og som havde deres store opmærksomhed. Jeg tænker på forsøgsmillionerne til hele udviklingsarbejdet vedrørende helhedsskolen.

Men jeg synes under alle omstændigheder, det er vigtigt, at regeringen nu er nået til den erkendelse, at vi må have et nyt folkeskoleforlig, og at folkeskolen fortjener bedre end at måtte leve med den ad hoc-politik, der kan gennemføres her i Folketinget.

Det andet, jeg hæftede mig ved i statsministerens besvarelse, var, at statsministeren lagde vægt på, at Kristeligt Folkeparti har støttet ganske mange af regeringens lovforslag, helt præcist 81 pct. Jeg takker for opgørelsen, men den er vel ikke så overraskende endda, for jeg tror, det ville gælde for de fleste af Folketingets partier, også oppositionspartierne, at man når ganske pænt over de 50 pct.; meget af det, der bliver gennemført i Folketinget, er jo justeringer af lovgivning, som mange partier har været med i hen ad vejen. Det interessante er måske ikke så meget de 81 pct. som de 19 pct. af lovgivningen, hvor vi ikke har været med. Det har været på væsentlige områder, som statsministeren da også erkendte i sin besvarelse.

Kl. 1.15

Jeg lagde vægt på, at statsministeren konkretiserede sin invitation til Folketingets partier om et bredt samarbejde til ikke bare at gælde på folkeskoleområdet. Statsministeren nævnte et nyt mediefordlig, arbejdsmarkedsområdet, de videregående uddannelser, finansloven for 2003 og også arbejdet under EU-formandskabet.

Jeg vil godt her mod afslutningen af debatten sige tak for også den invitation og sige, at når en ny samling går i gang, vil vi selvfølgelig fordomsfrit og med største glæde forhandle alle disse spørgsmål med regeringen med henblik på at få indflydelse på det, der kan blive et flertals politik og gerne med Kristeligt Folkepartis stemmer, hvis indholdet er dertil.

Regeringen har, som en anden ordfører, fru Marianne Jelved, var inde på tidligere, hvor der blev åbenbaret en hemmelighed – hvis det altså